

تَرْبِيَمَةُ الْمَصَاعِدِ. لِدَاوُدَ.

¹Ein Loblied im höhern Chor. Wo der HERR nicht bei uns wäre, so sage Israel, ²wo der HERR nicht bei uns wäre, wenn die Menschen sich wider uns setzen: ³so verschlängen sie uns lebendig, wenn ihr Zorn über uns ergrimmt; ⁴so ersäufte uns Wasser, Ströme gingen über unsre Seele; es gingen Wasser allzu hoch über unsre Seele. ⁶Gelobet sei der HERR, daß er uns nicht gibt zum Raub in ihre Zähne! ⁷Unsre Seele ist entronnen wie ein Vogel dem Stricke des Voglers; der Strick ist zerrissen, wir sind los. ⁸Unsre Hilfe steht im Namen des HERRN, der Himmel und Erden gemacht hat.

¹لَوْلَا الرَّبُّ الَّذِي كَانَ لَنَا، لَيَقُلُّ إِسْرَائِيلُ: ²لَوْلَا الرَّبُّ الَّذِي كَانَ لَنَا عِنْدَ مَا قَامَ النَّاسُ عَلَيْنَا، ³إِذَا لَا يَبْتَلَعُونَا أَجْبَاءً عِنْدَ اخْتِمَاءِ غَضَبِهِمْ عَلَيْنَا، ⁴إِذَا لَجَرَقْنَا الْمِيَاهُ لَعَبَرَ السَّيْلِ عَلَى أَنْفُسِنَا، ⁵إِذَا لَعَبَرَتْ عَلَى أَنْفُسِنَا الْمِيَاهُ الطَّامِيَّةُ. ⁶مُبَارَكُ الرَّبِّ الَّذِي لَمْ يُسْلِمْنَا قَرِيسَةً لِأَسْنَانِهِمْ. ⁷انْقَلَبَتْ أَنْفُسُنَا مِثْلَ الْعُصْفُورِ مِنْ فَحِّ الصَّيَّادِينَ. الْفَحُّ انْكَسَرَ وَتَحْنُ انْقَلَبْنَا. ⁸عَوْنُنَا بِاسْمِ الرَّبِّ، الصَّانِعِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ.